

[Stubbjær Pedersen]

om et tidligere forslag. Det har vælgerne og befolkningen vel haft tiltro til at man heller ikke ville gøre i denne sag, hvad man desværre nu gør.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, jeg vil anbefale CDs ordfører at læse referatet af, hvad der blev sagt, da vi diskuterede SF-forslaget. Så ville vi blive forskånet for påstanden om, at man ikke vidste, at de radikale og socialdemokraterne ville gribe ind over for misbruget af etableringskonti.

Jeg kan gentage, at dette misbrug nu har antaget et sådant omfang, at halvdelen af de midler, der frigives fra etableringskonti, bruges til at opkøbe anparter. En hel del af dem, måske alle sammen, er leasinganparter.

Måtte jeg sige om etableringskonti, at efter radikal opfattelse er det et overordentlig nyttigt led i dansk skattelovgivning. Hr. Lykke-toft vil gerne afskaffe dem, det vil vi ikke. Dansk erhvervsliv er karakteriseret ved de mange små og mellemstore virksomheder – i modsætning til f.eks. svensk erhvervsliv, hvor hr. Lykke-tofts meningsfæller i så mange år næsten ubrudt har haft magten. Her har resultatet været meget store virksomheder, virksomhedskoncentration, hvorfor man fra det svenske samfunds side har givet meget store statstilskud til disse store erhvervsvirksomheder, mens de små erhvervsvirksomheder og mellemstore virksomheder her i Danmark jo også under den økonomiske krise har vist en vældig stor overlevelsessevne og i langt de fleste tilfælde har kunnet klare sig selv.

Jeg vil gerne understrege, at vores formål med etableringskontoordningen, der stammer fra 1960'erne – dengang var alle enige om formålet – var, at man skulle starte sin egen virksomhed. Sådant blev denne ordning brugt i de første mange år. Det er først i de senere år, at misbrugene er begyndt, og at det har taget fart.

Hr. Lykke-toft var inde på de 50 pct., som blev misbrugt, og tog det som bevis på, at det var en undersøgelse fra sidste år. Jeg vil gerne rette den fejltagelse. Det er en helt aktuel undersøgelse, det er det, de mange store annoncer har fremkaldt. Undersøgelsen og skønnet er kun nogle få uger gamle, så det drejer sig altså om den aktuelle situation.

Det var ikke så galt i slutningen af året, men så galt, at vi fra radikal side, fra socialdemokratisk side og naturligvis fra SFs side – de ville have det helt stoppet – var klar til at gribe ind for 5 måneder siden.

Jeg gentager: jeg håber, at dette indgreb, som ikke er særlig elegant, men som forhåbentlig er tilstrækkelig intelligent udformet til, at det virker, kan blive afløst af en endelig ordning. Jo hurtigere ministerens udvalg arbejder, jo hurtigere ministeren beslutter sig, jo hurtigere kan vi få dette midlertidige indgreb afløst af et endeligt indgreb. Jeg håber, at de 10 måneder, der er gået fra bebudelsen af et indgreb, vil være tilstrækkelige.

Hr. Anders Poulsen stillede mig under behandlingen af det forrige lovforslag et spørgsmål. Jeg besvarede det dengang. Nu er tiden så gået, og vi er nået til næste forslag, og hr. Anders Poulsen er nået til den overbevisning, at han ikke fik svar. Jeg håber, at når hr. Anders Poulsen nu fortsætter sin tankegang, så vil han nå til den overbevisning, at han fik svar, for det fik han nemlig. Han har ikke forstået det endnu, men når tiden går og han får tilstrækkelig tid til at tænke sig om, så når han nok også dertil.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg anmoder om fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg kan i det hele henholde mig til de bemærkninger, jeg gjorde i forbindelse med behandlingen af det forrige lovforslag, nr. L 36. Jeg skal med hensyn til det lovforslag, som nu er under behandling, kun sige, at det bedste ved lovforslaget og det, jeg har mest sympati for, er bestemmelsen om, at det hurtigst muligt skal tages op til revision. Jeg glæder mig meget til at fremsætte et forslag i folketinget, som ikke er resultatet af hastværksarbejde, men af en nøje overvejelse af, hvad der tjener samfundet bedst i denne sag.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Der kan vist ingen tvivl være om, hvad der tjener samfundet bedst i denne sag. Det